

Strona Główna > ... > Wszczęcie Postępowania Sądowego > Europejski Atlas Sądowy W Sprawach
Cywilnych Rozporządzenie Bruksela II Ter – Sprawy Małżeńskie I Sprawy Dotyczące Odpowiedzialności
Rodziciel... > Portugal

Rozporządzenie Bruksela II ter – Sprawy małżeńskie i sprawy dotyczące odpowiedzialności rodzicielskiej (wersja przekształcona)

Portugalia

Portugalia

WYSZUKIWANIE WŁAŚCIWYCH SĄDÓW I URZĘDÓW

Za pomocą tej wyszukiwarki można wyszukiwać sądy i urzędy posiadające kompetencje w odniesieniu do konkretnych europejskich instrumentów prawnych. Należy pamiętać o tym, że choć dokładamy wszelkich starań, aby wyniki były jak najdokładniejsze, mogą istnieć wyjątki, w przypadku których kompetencje nie zostały określone.

Art. 103 ust. 1 lit. a) (część 1) – organy publiczne lub inne organy uprawnione do sporządzenia dokumentu urzędowego, o którym mowa w art. 2 ust. 2 pkt 2 lit. b), oraz organy publiczne uprawnione do rejestracji porozumienia, o którym mowa w art. 2 ust. 2 pkt 3

Organy, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 2 lit. b): nie dotyczy.

Organy, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 3: nie dotyczy.

Art. 103 ust. 1 lit. a) (część 2) – organy administracyjne przyznające pomoc prawną, o której mowa w art. 74 ust. 2

Organy, o których mowa w art. 74 ust. 2:

0. i. w Portugalii kontynentalnej: Instytut Zabezpieczenia Społecznego (*Instituto da Segurança Social I. P.*);
1. ii. w Regionie Autonomicznym Madery: Instytut Zabezpieczenia Społecznego Madery (*Instituto de Segurança Social da Madeira, I.P.-RAM*);
2. iii. w Regionie Autonomicznym Azorów: Instytut Zabezpieczenia Społecznego Azorów (*Instituto da Segurança Social dos Açores, I.P.R.A.*);

Dane kontaktowe tych organów są dostępne [tutaj](#).

0. iv. na całym terytorium Portugalii: urzędnicy stanu cywilnego (*conservadores do registo civil*), o ile przyznali oni pomoc prawną na podstawie wydanego przez zarządy sołectw (*juntas de freguesia*) zaświadczenia potwierdzającego sytuację finansową danego obywatela (art. 34 ust. 1 dekretu z mocą ustawy nr 135/99 z dnia 22 kwietnia 1999 r. w związku z art. 16 ust. 1 lit. rr) ustawy nr 75/2013 z dnia 12 września 2013 r.) lub na podstawie oświadczenia publicznej placówki opieki społecznej, do której przyjęto daną osobę (art. 10 ust. 3 rozporządzenia w sprawie opłat rejestracyjnych i notarialnych (*Regulamento*

Emolumentar dos Registos e do Notariado).

Dane kontaktowe tych organów są dostępne [tutaj](#).

Art. 103 ust. 1 lit. b) (część 1) – sądy właściwe do wydawania zaświadczeń dotyczących orzeczeń, o których mowa w art. 36 ust. 1, oraz sądy i organy właściwe do wydawania zaświadczeń dotyczących dokumentów urzędowych lub porozumień, o których mowa w art. 66

Do celów wydawania zaświadczeń dotyczących orzeczeń, o których mowa w art. 36 ust. 1:

(i) w sprawach małżeńskich i sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej: wydziały rodzinne i nieletnich (*Juízos de família e menores*); w przypadku ich braku – lokalne wydziały cywilne (*Juízo locais cíveis*); w przypadku ich braku – wydziały o właściwości ogólnej (*Juízos de Competência Genérica*); urzędy stanu cywilnego (*Conservatórias de registo civil*);

(ii) w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej: komisje ds. ochrony dzieci i młodzieży (*comissões de proteção de crianças e jovens*);

(iii) w kwestii powrotu dziecka oraz środków tymczasowych i zabezpieczających: wydziały rodzinne i nieletnich; w przypadku ich braku – lokalne wydziały cywilne; w przypadku ich braku – wydziały o właściwości ogólnej;

(iv) w sprawach dotyczących środków tymczasowych i zabezpieczających: komisje ds. ochrony dzieci i młodzieży.

Do celów wydawania zaświadczeń dotyczących dokumentów urzędowych, o których mowa w art. 66: nie dotyczy.

Do celów wydawania zaświadczeń dotyczących porozumień objętych art. 66:

(i) w sprawach małżeńskich i sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej: wydziały rodzinne i nieletnich; w przypadku ich braku – lokalne wydziały cywilne; w przypadku ich braku – wydziały o właściwości ogólnej; urzędy stanu cywilnego;

(ii) w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej: komisje ds. ochrony dzieci i młodzieży.

Art. 103 ust. 1 lit. b) (część 2) – sądy właściwe do dokonywania sprostowania zaświadczeń, o którym mowa w art. 37 ust. 1 i art. 48 ust. 1 oraz sądy właściwe do wydawania zaświadczeń dotyczących braku lub ograniczenia wykonalności orzeczenia, w odniesieniu do którego wydano zaświadczenie, o których mowa w art. 49; jak również sądy i organy właściwe do dokonywania sprostowania zaświadczeń wydanych na podstawie art. 66 ust. 1, o których mowa w art. 67 ust. 1

Do celów dokonywania sprostowania zaświadczeń, o których mowa w art. 37 ust. 1:

wydziały rodzinne i nieletnich; w przypadku ich braku – lokalne wydziały cywilne; w przypadku ich braku – wydziały o właściwości ogólnej. Urzędy stanu cywilnego i komisje ds. ochrony dzieci i młodzieży (wyłącznie w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej).

Do celów dokonywania sprostowania zaświadczeń, o których mowa w art. 66 ust. 3: nie dotyczy.

Do celów dokonywania sprostowania zaświadczeń, o których mowa w art. 48 ust. 1 i art. 49 ust. 1:

(i) wydziały rodzinne i nieletnich; w przypadku ich braku – lokalne wydziały cywilne; w przypadku ich braku – wydziały o właściwości ogólnej w odniesieniu do orzeczeń przyznających prawo do osobistej styczności z dzieckiem i orzeczeń przewidujących powrót dziecka zgodnie z art. 29 ust. 6;

(ii) urzędy stanu cywilnego i komisje ds. ochrony dzieci i młodzieży w odniesieniu do orzeczeń przyznających prawo do osobistej styczności z dzieckiem.

Art. 103 ust. 1 lit. c) – sądy właściwe do uznania orzeczenia (art. 30 ust. 3) i odmowy uznania orzeczenia (art. 40 ust. 2), jak również sądy i organy właściwe do odmowy wykonania, do

rozpoznania odwołania lub środka zaskarżenia oraz dalszego odwołania lub dalszego środka zaskarżenia, o których mowa w art. 58 ust. 1, art. 61 ust. 2 i art. 62

Do celów art. 30 ust. 3, art. 52, art. 40 ust. 1 i art. 58 ust. 1:

wydziały rodzinne i nieletnich; w przypadku ich braku – lokalne wydziały cywilne; w przypadku ich braku – wydziały o właściwości ogólnej.

Do celów art. 62 lub art. 61 ust. 2:

Wydziałem sądu, który wydał zaskarżony wyrok, będzie – w zależności od przypadku – wydział rodzinny i nieletnich, lokalny wydział cywilny lub wydział o właściwości ogólnej i to właśnie ten wydział przekaze środek zaskarżenia sądowi apelacyjnemu (*Tribunal da Relação*) do rozpoznania. W przypadku wniesienia dalszego środka zaskarżenia po wydaniu orzeczenia przez sąd apelacyjny, taki środek zaskarżenia wnosi się do odpowiedniego sądu apelacyjnego, który przekazuje go następnie Sądowi Najwyższemu (*Supremo Tribunal de Justiça*) do rozpoznania.

Art. 103 ust. 1 lit. d) – organy właściwe w zakresie wykonania, o których mowa w art. 52

Wydziały rodzinne i nieletnich; w przypadku ich braku – lokalne wydziały cywilne; w przypadku ich braku – wydziały o właściwości ogólnej.

Art. 103 ust. 1 lit. e) – procedury odwoławcze od orzeczenia rozstrzygającego wnioski o odmowę wykonania orzeczenia, o których mowa w art. 61 i 62

Na potrzeby sytuacji, o których mowa w art. 61 i 62, przewidziano następujące środki zaskarżenia:

I. Środki zaskarżenia od postanowienia sądu pierwszej instancji (*tribunal de primeira instância*) dotyczącego odmowy uznania lub wykonania orzeczenia obejmują środki przewidziane w art. 32 i 33 ustawy o ramach prawnych postępowania w sprawie ustanowienia opiekuna cywilnoprawnego (*Regime Geral do Processo Tutelar Cível*) odsyłających do kodeksu postępowania cywilnego (*Código de Processo Civil*). Należą do nich:

(i) zwykły środek zaskarżenia wnoszony do sądu apelacyjnego zgodnie z art. 644 kodeksu postępowania cywilnego;

(ii) skarga kasacyjna – wnoszona do Sądu Najwyższego – od wyroku sądu apelacyjnego dotyczącego orzeczenia sądu pierwszej instancji rozstrzygającego co do istoty sprawy lub kończącego postępowanie w sprawie i oddalającego powództwo lub powództwo wzajemne w stosunku do pozwanego lub jednego z pozwanych zgodnie z art. 671 kodeksu postępowania cywilnego;

(iii) nadzwyczajny środek zaskarżenia wnoszony do sądu pierwszej instancji, który wydał zaskarżone orzeczenie i który rozpoznaje ten środek zaskarżenia, w przypadku wystąpienia dowolnej z przesłanek przewidzianych w art. 696 kodeksu postępowania cywilnego.

II. Środki zaskarżenia od decyzji urzędnika stanu cywilnego o odmowie uznania orzeczenia przewidziano w art. 286 i 291 kodeksu rejestru stanu cywilnego (*Código do Registo Civil*). Należą do nich:

(i) odwołanie do organu wyższej instancji – w tym przypadku do prezesa Instytutu Rejestrów i Notariuszy (*Instituto dos Registos e do Notariado, I. P.*) lub

(ii) zażalenie (*impugnação judicial*) wnoszone do sądu właściwego miejscowo dla siedziby danego urzędu stanu cywilnego.

Jeżeli odwołanie do organu wyższej instancji zostanie oddalone, zainteresowana strona może – o ile jeszcze tego nie zrobiła – wnieść zażalenie na pierwotną decyzję urzędnika stanu cywilnego do sądu właściwego miejscowo dla siedziby danego urzędu stanu cywilnego w terminie 10 dni od daty doręczenia mu stosownej decyzji.

Środki zaskarżenia od orzeczenia sądu pierwszej instancji dotyczącego decyzji urzędnika stanu cywilnego można wnosić do sądu apelacyjnego. Orzeczeń sądu apelacyjnego nie można zaskarżyć do Sądu Najwyższego – wyjątkiem są przypadki przewidziane w art. 629 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego, w których środek

zaskarżenia jest zawsze dopuszczalny.

Art. 103 ust. 1 lit. f) – nazwy i adresy organów centralnych wyznaczonych do pomocy w stosowaniu rozporządzenia w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej oraz sposoby kontaktowania się z nimi. W przypadku gdy wyznaczono więcej niż jeden organ centralny, należy wskazać właściwość miejscową i rzeczową każdego organu centralnego, w sposób zgodny z art. 76

Direcção-Geral da Administração da Justiça
(Dyrekcja Generalna ds. Administracji w dziedzinie Wymiaru Sprawiedliwości)

Av. D. João II, 1.08.01 D/E – Pisos 0, 9 a 14

PT - 1990-097 LISBOA

Tel.: (+351) 217 906 500 – (+351) 217 906 200/1

Faks: (+351) 211 545 116 – (+351) 211 545 100

E-mail: criancas@dgaj.mj.pt

Strona internetowa: <https://dgaj.justica.gov.pt/>.

Art. 103 ust. 1 lit. g) – w stosownych przypadkach kategorii bliskich krewnych, oprócz rodziców, u których dziecko może zostać umieszczone na terytorium danego państwa członkowskiego bez uprzedniej zgody tego państwa członkowskiego, o których mowa w art. 82

Dziadkowie, wujostwo/stryjostwo lub rodzeństwo.

Art. 103 ust. 1 lit. h) – języki instytucji Unii Europejskiej inne niż język danego państwa członkowskiego dopuszczone w kontaktach z organami centralnymi, o których mowa w art. 91 ust. 3

Język portugalski, język angielski i język francuski.

Art. 103 ust. 1 lit. i) – języki dopuszczone w przypadku tłumaczeń wniosków i dodatkowych dokumentów przedłożonych na podstawie art. 80, 81 i 82 oraz treści pól tekstu dowolnego zaświadczeń, o której mowa w art. 91 ust. 2

Portugalski.

■ Ostatnia aktualizacja: 20/01/2025

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.